

Publicerad 2014-05-27 18:10 av lizhy

detdär när man har en person i sin närhet som man spontant tycker otroligt mycket om, men som man bara inte kan kommunicera med för man helt enkelt pratar så olika språk och är så olika att det blir helt fel

jord och vind

Jag tycker fortfarande om dig, trots att vi inte kan prata
Trots att jag är som en gråsten, tungt fastbunden i en gata
Trots att du kan flyga och jag bara se att du försvinner
bort med vinden, bort med molnen, flyter tunn som luft av thinner

Jag är jord, jag är sten.
du är vatten, blank och ren
Du är vinden, du är ung
Du har ett hjärta, hjärta sjung
Jag är tung, av metall
Jag är fuktig och så kall
Du har värme, sommarbris
och du värmer, smälter is

Jag kan inte simma med dig för jag sjunker ned till botten
och jag uppnår aldrig höjderna som du inte ens nått än
Men jag tycker ändå om dig trots att du inte har fötter
och du flyter fri som vinden, aldrig bunden, aldrig rötter

Jag är jord, jag är sten
du är vatten, blank och ren
Du är vinden, du är ung
Du har ett hjärta, hjärta sjung

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lizhy med Poeter.se id #38317 innehar upphovsrätten